

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 25**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Älskaste vän,

Är Ränner så ärokligen min varmaste tackbrevs
för dessa 12 lyckliga dagar. Jag har varit så lycklig öfver att
du varit frisk och dig själf, då du är nedslagen nu i julas,
Ränner jag mig så som det måtte Rännas för den som är upp
naktande hos en afrens drötning. Det Rann och hafva sitt in-
tresse, men hur mycket noligare är det ej, då drötningen
åter sitter i glans och härlighet på sin tron och styr sitt rike.

Mycken tack skall du och ha för all hjälp med möbler, jag
tänker, att allt skall bli utmärkt bra så som vi nu ha
ordnat det. På lördag skall jag sätta en anställe i gård
för att sätta upp persienner, måsta till ^{gärdens stängsel med mera,} ~~subgärdens stängsel~~
Jag tror dock nu, att sedan jag har en matsalsmöbel, så skall
jag allt Ramma låta bli att tänka på det ännu ända tills jag
blir vräkt ur mina rum vid flytningen.

Jag saknar det elektriska förfärligt.

Mellan gick min oformliga gård, förmiddagen af jag varit
bort, på eftermiddagen var jag mera vakren och läste persisk
litteratur, som ej var så galen. Vädret var dimerigt, jag tror all
sol numera har flyttat till dina rum i Göteborg. Jag tänkte på dig
förestas, att du var mycket oöt mot mig, det finns ingen mennisk
jag förestas så väl som ryktens i din själ. Jag tänker mig att
så som man sitter och lyssnar till en genialisk visnings
spel och inte vill tappa bort ett stråke drag, så följer jag och Rå
med allt hvad du säger och gör. Det är det intressiva intru-
se som upptas mig, då jag är med dig och det är slotta,
som gör att jag ej Rann skrifva.

I Berlins Rann Palborg Olander och mötte mig, det
var bara en halftimme från Falun, men det var skönt att
Ramma från detta timman ensamt. För resten märkte
jag att det som vanligt går illa här, då jag reser min
någ. Palborg själf hade varit sjuk och dessutom haft
ledsamheter i skolan. Hos Gerda voro jag och själf, Bir-

ger och Henrik dölige af influensa, och Jerdens hälle på ett få
den. Nåja allt det där är ju öfvergående. Men en helt
underlig sak är det att mamma hem säger en af våra författa
Den nya jingfruen mätte mig på perrongen och jag får säga
att utom det att hon sjunger, nå har hon ett välsmagadt ansikte
hon lyfte upp hela den svarta perrongen med ett leende, men
na har lovat så mycket kläder åt henne, så hon vet ju till någ
för glädje. Mamma nådde förmenten bra, hon har restat
litet för flyttningen och låter nu tvätta gardiner. Glöppas att
g' Bourier kommer.

Jag har på förmiddagen skrivit en ^{öfverlämnad} liten bryvning åt Otto
Tutit mynoppmanen, men om den nu g' kommer för sent nå
hörde han bli nöjd. Det blef litet mer än två sidor och innan
den blef författad och nedskrifven blef det så sent att detta
g' hann med posten. Det var g' hans mening, men nog var det
plåga tillräckligt för frubis Bronor, att på det där att tänka
på mist i när lugna tillvaro.

Jag sade till Palborg att jag tyckte ett professorskan C
någ snäll ut. Han är inte nå snäll, som hon ser ut sade
hon. Ja hon menade att hon g' var så alldeles tvitro-
nad som ni trodde. De hade för resten redan skrivit om
vårt besök, men jag vet g' hvad.

Glän är arimligt svårt att gå afven för privata barn,
snösnöja och groppar, jag längtar till dina fina gator.
Just nu kommer jag åter från Tjörnsågen. De blefva
någ uppmärksade af att se mig. Jagen ligger mer än
jamme.

Glöla dagen och morgondagen kommer att gå till
brevskrifning. Jag hade velat skriva till Elise extra
men du får hela henne och din mamma från mig
med många tankar. Jag skall skriva tjugo brev
innan måndag och då kan man ju mer.

Men våra män, vi hafva haft en bra lycklig tid. Jag
är säker på att detta skall gå mycket bättre att arbeta nu
än förr. Jag är upprättad och glad.
Din Selma.